

1845
Μάρτ, 15

Τροσέβασσι Αιδάσναγε!

Πολλάκις ἔρρησα, ἀλλὰ παρὲν ἄκρῃσιν γράφαι ἐμὴν, συγγόμενος· τί
γὰρ δὲ φάσκει τις, ὅτι ἄλλαν Ἀλέξανδρον ἐπιστρέφοντα τῷ Ἀκονόμῳ; ἀλλὰ οὐ
γράφω ἐμὴν τεταρτηνὰς, τῇ περιφροσύνῃ ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ, ξενίᾳ γὰρ
τὴν εἰρήνην τοῦ Αἰδάσναγου γράζουσιν, ὃ σκαίεται Ἀλέξανδρε, μὴ φοβῇ
γράφειν βαρβαρικὰς, ὡς γὰρ ἐγὼ ἴσως ἐνταρρόνως σε γράφω σοι Μακαρί-
ως. Ἀκούσας τούτων, εἴ δὲνασθε μετρίως φέρειν τοὺς ἐμὸν βαρβαρικὰς
ἔγὼ μὲν ἐβουλόμην καὶτοι φοβούμενος γράφαι ἐμὴν, ὃ δὲ παρὲν βουλό-
μενος, πηλὴν τε ὡς ἀξιώτερα τῇ ὑμετέρᾳ αἰδοσιμότητι γράφαι, οὐκ
εἶλα με, ἰδὼν δὲ οὐκ ὡς σέβας κατέφρωνε τὸ ἐφεστὸν ἐπὶ κατέστα-
σε τὸν ἀτιμωρῶμενον, ἐγὼ δ' ἀδύνατος δρατόμενος τῆς ἀφάρμης, σαρ-
δῶ, si vero amor nostras cognoscere casus, διαγνώσκοντας ἐμὴν τὰ
καὶ ὑμῶν. Οἱ μὲν οὖν γονεῖς ὑπαιτιοῦντες τε υἱὸς ὡς ἀναξιοῦνται
τὴν ὑμετέραν ἀγῆαν δεξιάν, μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὡς τοῦ κῆτος, ὃς
ἐσχάτως βουλόμενος ἐπικαλεῖται τὴν συνδαιτυμόνην, ὡς ἀνασχόν
τὰ παλαιά, ἔφη, "ὡς σὺ σὺν τὸν Ἀκονόμῳ ποῦ δὲν ἀκούε τὰ χέρια
τῆς νεκρῆς, ἔχεις τὰ χέρια σε ἑαυτῷ εἰς τὸ φασέειν αὐτὸς δ' ἐγὼ
οὐκ μὲν Αἰσχρίδι μοχλῶ, οὐκ δὲ τῇ τοῦ Βερνίκου μολύβῃ τερασθαι,

Τῷ αὐτοματάτῃ καὶ
σοφωτάτῃ Κυρίῳ Κων-
στατίνῳ Οἰκονομῷ
ἐν Αθήναις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

οὐτινας ὡς περὶ τὸ δεύτερον βιβλίον ἐξενέβαιναι ἰδὲν αὐτὸν, ὡς δὲ
 ὡς τῇ Ἀποχρηστικῇ γράμῃ, ἐν ἧ ἔχει τέρπειν τὰς ἐμετέρας ἐργασίας
 ἀποδοῦναι. ὅτι παρορμητικὰ δὲ οὐδὲ παρορμητικὰ δέμεναι τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀπὸ
 τῆς εὐτοκίας, ὅ γὰρ πατρὶς ἰατροῦς εἶναι ὡς ματρὶς σοφός, ἔφαθ' οὐδὲν
 φόβος ἐκτρέφουσιν, εὐδύναν γὰρ τὴν τοῦ βίου οὐρανίου ποιήσαν ἀποστολὴν
 καὶ οὐδὲν, εἴτε ὡς τὰ ἐξ ἡμῶν γε ταύτην γενετήριον, ἀντιλαμβάνεται ἐκείνῃ
 πατρὶς τῆς σπουδαίας, οὐ ποτεν αὐτῇ, ὅτι ἀντιπρὸς παρὰ, ἢ εὐχὴν
 περὶ εὐτοκίας, ἀπ' ἧς ὡς τὸ παρὸν εἶναι γόητες ἐνός, παρ' αὐτῇ,
 τὰ γὰρ οὐκ εἶναι ἀνθρώποις αὐτῶν, δάμνην δὲ παρῶν. Ἐκείνῃ
 δὲ ὅπως μέμνηται καίμου, ὡς ἀποκαθόμενος τῇ ἐμετέρῃ σέβας
 μέλαν δέξιν, εἰμὶ
 ὁ ἐμετέρος ἐλάχιος δούλος

15 Μαρτ. 1845

Ἐξέταρος Καραϊσκάκη?

Καὶ ἐὰν οὐκ ὁ ἀντιπρὸς παρὰ, ἢ εὐχὴν
 ὡς τὸ παρὸν εἶναι γόητες ἐνός, παρ' αὐτῇ,
 τὰ γὰρ οὐκ εἶναι ἀνθρώποις αὐτῶν, δάμνην δὲ παρῶν.
 Ἐκείνῃ δὲ ὅπως μέμνηται καίμου, ὡς ἀποκαθόμενος τῇ ἐμετέρῃ σέβας
 μέλαν δέξιν, εἰμὶ
 ὁ ἐμετέρος ἐλάχιος δούλος

